dimecres, 15 d’octubre de 2025

Discriminació en l'àmbit de l'habitatge a les persones amb trastorns mentals

Segons un estudi de la UdL a la comarca del Segrià

Més de la meitat de les persones amb diagnòstics greus de salut mental -com ara esquizofrènia, trastorn bipolar o depressió major- afirmen haver-se sentit discriminades per la seua condició en relació amb algun aspecte vinculat amb l'habitatge. En concret, un 56,1% de les participants en una recerca realitzada per la Universitat de Lleida (UdL) a la comarca del Segrià. Un 32,7% dels participants considera, a més, que aquestes dificultats han perjudicat el seu benestar psicològic. L'estudi, encarregat per la Taula de Salut Mental de Lleida-Segrià i amb finançament de la Diputació, s'ha presentat avui.

Un terç vol canviar de pis però no pot / Foto: Premsa UdL

"Si bé la crisi de l'habitatge és un problema estructural que afecta una part molt important de la ciutadania, encara resulta més accentuat en aquelles persones amb un diagnòstic greu de salut mental", destaca l'autor principal de l'estudi, el professor del Departament de Psicologia, Sociologia i Treball Social Xavier Miranda. "L'estabilitat residencial és clau per possibilitar la inclusió social i comunitària i el desenvolupament de projectes de vida satisfactoris entre aquestes persones", afegeix. Quant a la discriminació, la principal afectació es concentra en la interacció amb persones de l'entorn comunitari. En segon lloc, trobem el procés de cerca d'un immoble en el mercat privat.

Els resultats de la recerca, feta a partir de 303 persones majors d'edat amb un certificat de discapacitat derivat d'una malaltia mental, assenyalen que el 36,8% resideix amb familiars propers com pares i germans. Això "desencadena preocupacions i angoixes sobre el futur, especialment en pares, els quals es plantegen incerteses sobre el proveïment material i el suport a l'autonomia del seu fill o filla quan aquests ja no hi siguin", subratlla Miranda. L'accés a l'habitatge es troba altament condicionat per les dificultats econòmiques i la precarietat. Més de dos terços de la mostra (64,7%) no arriba als 1.000 euros d'ingressos mensuals nets.

Un terç dels participants en l'estudi expressa la necessitat de realitzar un canvi respecte del domicili en què viu, però pràcticament el 90% reconeix no tenir la capacitat per dur-lo a terme. Entre les principals problemàtiques que manifesten en destaca el deteriorament de l'habitatge i la necessitat de rehabilitació (47,8%). En canvi, segons el mateix treball, un 74,6% de les persones beneficiàries d'algun tipus de servei social en salut mental vinculat amb l'habitatge tenen un grau de satisfacció alt o molt alt amb la seua residència habitual.

La recerca fa una crida a les administracions públiques per donar resposta a aquestes necessitats residencials de la població amb problemes de salut mental. Cal "crear nous dispositius d'habitatge amb diverses possibilitats de suport i supervisió per donar cobertura al procés que va des de l'alta hospitalària (a través de l'entrada a una llar residència, a un habitatge de transició o a un pis assistit), fins al nivell de màxima proximitat a l'autonomia (la supervisió a la pròpia llar de la persona)", recullen les conclusions del treball.

Un moment de la presentació / Foto: Diputació de Lleida